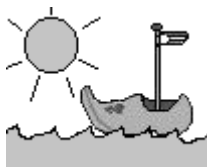

AARTJE LANGSTAARTJE

GAAT ALLEEN OP VAKANTIE

© geschreven en geïllustreerd:
PetraLouise Muris.

Bladzij

Hoofdstuk

3	1 Dag Euras.
6	2 Bij Sander in het bad.
10	3 De parel.
13	4 De muizenkoning.
16	5 De koning gaat trouwen.
20	6 Aartje wordt weer gered.

HOOFDSTUK 1

DAG EURAS.

‘Wat een mooi weer!’ zucht Aartje Langstaartje het kleine muisje als hij voor de deur van de dierenwinkel staat.

‘Ik zou best eens wat meer willen zien dan alleen dit winkelcentrum.’

Euras vraagt: ‘heb je last van vakantie- kriebels?’ De grote rottweilerhond geeuwt en draait zich op zijn zij.

‘Ik vind het jammer dat alle groenperkjes weggehaald zijn. Ik kan nu ook niet meer op bezoek bij mijn vriendjes.’ jammert de muis.

Euras blaft: ‘luister eens Aart! Jouw vrienden wonen in ons achtertuintje, jij kunt hen elke dag bezoeken!’

‘Ja maar...ik wil ergens heen! Ik verveel me.’

‘Dan ga je toch?’

Aartje rent de winkel in, hij rent naar Karin.

Karin pakt grote dozen uit.

‘Wat is er Aartje? Ik heb nu geen tijd, ik ben bezig.’

‘Ik ga op vakantie! Ik ga ergens naartoe!’

Karin draait zich om en zegt verbaasd: ‘dan zou ik maar gaan pakken. Waar ga jij naartoe?’

‘Ik wil naar de zee of naar het bos.’

‘Ga jij zo ver? Hoe dan? Jij kunt toch niet met de tram of met de bus?’

‘Ik vraag Aaf raaf wel of zij mij wegbrengt.’

‘Je moet wel wat lekkers meenemen voor onderweg.’ meent Karin.

Zij doet wat zaadjes en een stukje koek in een papiertje.

‘Ik kan dat niet dragen, dat is te zwaar!’ zucht Aartje.

‘Wacht eens, ik heb een idee. Ik maak een rugtas voor jou.’

Karin haalt een kleurrijk elastiek uit de kast.

‘Even geduld Aartje, ik naai het tegen elkaar.

Zo, dat is gebeurd! Nu moet de tas nog schouderbanden.

Ik maak ook een riempje voor om jouw middel dan zit het stevig.’

Binnen een mum van tijd heeft Karin de rugtas klaar.

‘Kijk eens? Dit lijkt wel een tas van een barbiepopje.’ Zij propt het lekkers in de rugtas.

‘Jij bent klaar, jij hoeft gelukkig geen kleding in te pakken. Jij hebt zelfs geen tandenborstel nodig.’

Aartje giechelt tevreden: ‘dank je wel Karin.

Tot ziens!’

‘Dag Aartje, veel plezier!’

Hij trippelt de winkel uit.

‘Gaan jullie mee op vakantie?’ vraagt hij aan Miauw de poes en Euras de rottweilerhond.

‘Nee malle, wij letten op de winkel! Wij mogen niet mee. Veel plezier kleine muis!’ blaft Euras.

‘Tja, dan ga ik alleen. Dag Miauw! Dag Euras! Ik hoop over twee weken terug te zijn!’

Aartje zwaait nog even en loopt dan de hoek om.

‘Ik ga eerst naar het schoolplein, misschien is Aaf raaf daar.’ denkt het muisje.

Net als hij het schoolplein opwandelt, komen er koolmezen aanvliegen.

Het zijn Kees en Trees koolmees.

‘Hallo Aartje, wat heb jij op je rug?’

‘Een rugtas, ik ga op vakantie. Ik wil met Aaf raaf meevliegen.’

‘Die is naar de boerderij, daar woont haar familie.
Waar wil je dan heen?’
‘Ik wil naar het strand.’
‘Zullen wij je brengen, we tillen je samen.’
‘Hoe dan? Toch niet aan mijn oren hoop ik?’
‘Jouw tas lijkt mij sterk zat,’ zegt Kees: ‘wij houden
de schouderbanden tussen onze snavel.’

Aartje is zwaarder dan Kees koolmees dacht.
Als de vogels boven het park vliegen dalen zij snel.
‘Je bent te zwaar voor ons Aart, jij zult verder
moeten wandelen. Wij gaan weer terug, dag!’
‘Bedankt!’ piept Aartje.
Het park ziet er verlaten uit. Er loopt niemand.

‘Ik blijf hier,’ denkt Aartje: ‘hier is het lekker rustig.
Hij ziet een molshoop en leunt er tegenaan.
De zon schijnt fel het verwarmt het pelsje van de
kleine muis.
Plots valt hij in slaap.
Hij merkt niet dat het drukker wordt in het park.
Er komen mensen voorbij en er lopen honden los.
Het is daar erg gevaarlijk voor een muis.’

HOOFDSTUK 2 BIJ SANDER IN HET BAD.

Een jongetje zoekt een mol in de buurt van een molshoop.
Er liggen tientallen molshopen op het grasveld.
Nog voor Aartje het goed en wel beseft zit hij in een glazen pot.

‘Hoera,’ schreeuwt het jongetje: ‘ik heb er één!
‘Laat eens zien?’ vraagt zijn broer.
Vol trots laat het jongetje de pot zien.
‘Ik heb een mooie mol gevonden Paul! Heb jij er ook al eentje?’
‘Nee Sander, ik heb er nog geen. Joh, dat is geen mol. Dat is een dikke muis! Jakkes, muizen zijn vies!’
‘Helemaal niet, hij is schoon. Kijk maar. Hij heeft iets op zijn rug, het lijkt wel iets van een popje.’
‘Gooi dat vieze beest weg!’ sist Paul.
‘Ach zielig,’ jammert Sander: ‘misschien is het een circusmuis, vandaar dat hij kleren aan heeft.’
‘Dat zijn geen kleren joh, laat mij eens goed zien? Het is een rugzak, Sander! Laat die muis weer los!’
‘Nee! Ik wil die muis houden. Ik wil hem nog even in de pot laten. Ik doe hem wel in bad, dan is hij niet vies meer.’
‘Dat mag niet van mama, zij wil geen beesten in huis.’ moppert Paul.
‘En jij’ mag ook geen mol Paul!’
‘Echt wel!’
‘Echt niet! Ik houd die muis lekker. Ik vertel niks aan mama. Het is een geheim. Jij wilt toch ook een huisdier?’
‘Ja, maar geen stomme muis!’

Sander wil opeens weg uit het park.
Hij heeft haast om thuis te komen, want de muis
moet in een doos.

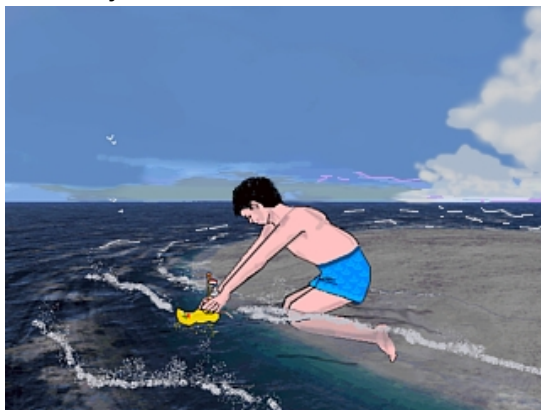
Hij maakt in de doos een tuintje van afgebroken
grassprietjes, takjes en madeliefjes.
In een hoek van de doos legt hij een oude sok.
Daar moet de muis op slapen.
Daarna doet hij de muis in de doos en schuift die
onder zijn bed.
Dan rent hij zijn kamertje uit, hij wil buiten spelen.

Mama komt met de stofzuiger het kamertje binnen.
Zij kijkt onder het bed, zij denkt dat in de doos
speelgoed ligt.
Er staan daar ook plastic dozen met speelgoed.
Mama heeft geen zin om alles onder het bed
vandaan te halen. Dat stelt zij uit.
Zij haalt vluchtig de stofzuiger over het tapijt.

's Avonds moeten de jongens in bad.
Eerst moet Paul daarna moet Sander.
Als Sander eenmaal in bad zit, denkt hij aan de
vieze muis.
Hij loopt poedelnaakt naar zijn kamer en pakt Aartje
stevig vast.
Als hij het bad instapt gooit hij Aartje tussen het
schuim.
Nu drijft de muis in het badwater en gaat talloze
keren kopje onder.
Gelukkig komt Paul de badkamer binnen.
Hij grijpt de muis uit het water en snauwt: 'zo
verdrinkt hij joh!'
Hij zet Aartje weer in de doos.

De volgende dag regent het.
In de straat liggen diepe regenplassen.
'Mijn muis moet varen,' lacht Sander.
Hij zoekt een plastic bootje in zijn kamer maar kan die door de troep niet vinden.
Dan ziet hij op de kast een klompje staan.
Het ziet eruit als een boot maar dan zonder zeil.
Hij neemt de muis en de klomp mee naar buiten.
Het regent pijpenstelen en in een ommezien is de muis doornat.
Gelukkig gaat Sander snel naar binnen.

De volgende dag is het erg warm, mama wil naar het strand.
Sander pakt zijn eigen spullen in, dan kijkt hij naar de muis. 'Jij moet ook mee.'

Eenmaal op het strand aangekomen, vertrekken veel mensen. 'Het gaat onweten!' roepen zij.
Mama wil toch even blijven.
Hier en daar wordt de lucht verlicht door de bliksem.
'Ik wil naar de zee,' zeurt Sander: 'toe mam mag ik mijn zwembroek aan?'

Mama vindt het goed maar waarschuwt wel dat zij vertrekt als de donderslagen dichtbij komen. Aartje staat in het klompje, hij lijkt op een schipper. Sander duwt het klompje heen en weer in het zeewater. Aartje wil eruit, hij durft niet in het zeewater te springen.

De donderslagen komen dichterbij en de bliksemflitsen zijn erg fel.

‘Kom Sander we gaan naar huis!’ roept mama: ‘kom onmiddellijk hier en droog je af!’

Omdat er een enorme donderklap volgt, laat Sander van schrik het klompje los.

Het klompje wordt de zee ingetrokken, het drijft weg.

‘Mijn klomp!’ gilt hij: ‘ik moet mijn klomp terug!’

‘Niks daarvan, daar is de zee te diep!’ roept mama: ‘kom hier en kleed je aan. We gaan meteen weg. Het wordt hier te gevaarlijk.’

Het begint plotseling keihard te regenen.

‘Ga zo’ maar in de auto,’ zegt mama: ‘we gaan!’

Ondertussen drijft de klomp heen en weer in de zee. De golven spoelen de klomp naar de richting van het strand.

Telkens drijft het klompje terug in de zee.

De golven worden ruwer en hoger.

Uit bangigheid klemt Aartje zich vast aan het mastje.

Hij zit midden in het noodweer.

Hij kijkt angstig om zich heen.

De lucht is aardedonker en overal ziet hij bliksemflitsen.

HOOFDSTUK 3 DE PAREL.

Het onweer trekt snel voorbij.

Af en toe plenst het nog.

Het kleine muisje is doornat en het klompje is vol water.

Uiteindelijk spoelt het op het strand.

Aartje stapt er meteen uit en trippelt over het strand.

Omdat er in zijn rugtas geen lekkers meer is, gaat hij op zoek naar eten en drinken.

Op het strand bijt hij in een mossel.

Aartje lust geen mosselen.

Dan beklimt hij een duin.

Hier en daar wuiven pollen grashalmen.

‘Mm, daar zit graszaad aan, dat lust ik wel.’ denkt de muis. Hij peuzelt wat graszaad.

Hij doet ook graszaad in zijn rugtas.

Hij vindt ook bessen, hij eet zijn buikje rond.

Boven op het duin ligt een regenplas, daaruit slobbert hij een beetje water.

Het muisje is moe van het eten en zijn avontuur in de zee.

Hij trippelt terug naar het strand.

Als hij de klomp ziet bedenkt hij dat het een mooi bedje is.

Hij gooit de klomp omver. Het water druipt eruit.

Dan neemt hij zich voor om een stukje te wandelen, want de klomp moet eerst drogen.

Het muisje ziet vele mooie schelpen.

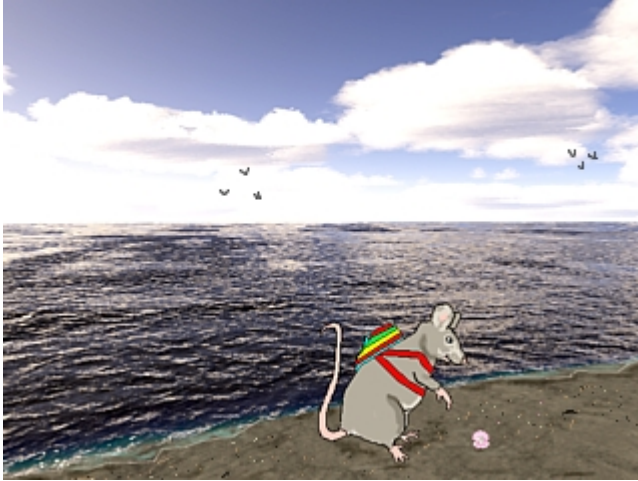
Er blinkt iets in de verte, hij gaat eropaf.

Hij vindt een grote roze schelp in het mulle zand.

Er glimt iets in de schelp, het is een klein balletje.

Het is een prachtige parel.

'Mooi, die is voor Karin.' denkt hij.
Aartje pulkt het balletje eruit en doet het bij het graszaad in zijn rugtas.

Nu gaat hij op zoek naar de klomp.
Die is inmiddels opgedroogd door de zon en de
zeewind.
Hij stapt erin en valt in slaap.

De zee neemt langzaam bezit van het droge zand.
Het wordt vloed.

De golven komen steeds dichterbij de plek waar
Aartje in zijn klompje slaapt.

De golven kabbelen tegen het klompje.
Het water is al een vinger hoog en laat de klomp
drijven.

Aartje merkt niets.

De klomp deint heen en weer en op en neer.

Aartje droomt dat hij op een schommel zit.

Een schommeltje in een parkietenkooi.

Als het muisje wakker schrikt van opspattend
zeewater, drijft de klomp midden op zee.

Zijn oogjes worden groot van de schrik.
De klomp drijft ver van de kust.
De duinen lijken erg klein. Hij drijft daar de hele dag.

Dan wordt het nacht.
Midden in de nacht is het overal donker om hem
heen.
Hij kan niets zien, hij hoort alleen het water
opspatten.
Hij besluit zijn riempje vast te maken om de mast,
zodat hij niet overboord zal slaan.
Als het riempje vastzit, moet het muisje wel rechtop
blijven staan.
Grote golven spoelen over de klomp.
De muis is erg bang.
Uitgeput valt hij in slaap.

Als de ochtend is aangebroken, zwemmen er
dolfijnen om de klomp.
‘Wij hebben u hier gebracht grote koning! U dreef
hulpeloos op zee rond.’

HOOFDSTUK 4 DE MUIZENKONING.

‘Ik ben geen koning,’ pruttelt Aartje: ‘ik ben op vakantie.’

De dolfijnen lachen.

‘Wij brengen u naar muizenland. Zij verwachten daar hun nieuwe koning.’

De dolfijnen duwen het kleine klompje voort.

Bij de kust zwemmen tientallen sardientjes die meteen rondom de klomp zwemmen.

‘Gegroet Majesteit!’ juichen zij.

De dolfijnen nemen afscheid van de muizenkoning.

‘Excuses voor het ongemak Sire, wij kunnen u niet verder brengen. Het water bij de kust is te ondiep.

De sardientjes nemen onze taak over, zij brengen u naar het strand. Dag Koning!’

Vol energie brengen de sardientjes de muizenkoning naar het strand.

Daar blijven zij spartelend wachten totdat de golven hen terug de zee in spoelen.

Aartje stapt uit de klomp en trippelt het zand op.

Als hij achterom kijkt spoelt de laatste sardine vrolijk zingend in zee terug.

Hij laat zich vallen op het warme zand en eet een paar zaadjes uit zijn rugtas.

‘Joepie!’ Hoort hij in de verte. ‘Joepie, daar is onze Koning!’

Aartje lacht, hij vindt het komisch dat iedereen denkt dat hij een koning is.

Al heel vlug wordt hij omringd door een muizen kolonie.

Zij zien er anders uit en kunnen niet op hun achterpootjes staan.

‘Gegroet wijze Koning, uw troon staat gereed. Eindelijk bent u er dan!’

Aartje krijgt een kroon op en een sjerp om met de kleuren van de vlag van muizenland.

‘Wij zullen eerst wat lekkers halen, daarna kunt u even uitrusten.’

Zij duwen en trekken net zolang aan Aartje totdat hij op de troon zit.

‘Ik ben geen Koning,’ zegt Aartje eerlijk: ‘ik heet Aartje Langstaartje, jullie vergissen je.’

‘Malle Koning!’ giechelen de muizen: ‘U kwam toch in uw privé-boot? Nou, dan bent u onze Koning.’

Aartje lacht zenuwachtig. Zij weten niet dat hij naar huis verlangt.

Aartje wordt verwend met nootjes en zaadjes.

Met vruchtjes en zoet vruchtensap.

Daarna krijgt hij een zacht bedje tussen het groen.

Aartje valt onmiddellijk in slaap.

De muizen kijken stiekem in de rugtas.
Behalve zaden vinden zij de mooie glimmende parel.

Als Aartje na een uurtje zijn oogjes opendoet, staan er muizen klaar om hem overeind te helpen.

‘U heeft een prachtig cadeau meegebracht Sire, dat is erg aardig.’

‘Cadeau?’ piept Aartje, hij was de parel allang vergeten: ‘die is trouwens voor Karin.’

De muizen lachen en zeggen: ‘u bent wel grappig Koning Langstaart. U heeft een mooi cadeau meegebracht voor onze Koningin. Zij zal er vast erg blij mee zijn.’

‘Koningin?’

‘U gaat toch morgen trouwen Sire?’

‘Trouwen? Nee hoor, ik wil helemaal niet trouwen!’

‘Waarom bent u dan gekomen? Waarom heeft u dan graszaad en een parel bij u. Ha, ha, wat bent u een lollige Koning, we lachen ons ziek!

Graszaad betekent hier dat u wel twintig kinderen wilt, ha, ha. Misschien wel meer dan twintig!’

Aartje vindt het helemaal niet grappig, hij wil meteen naar huis terug. Hij rent in de richting van het strand.

‘Waar gaat u heen?’ schreeuwen de muizen, zij hebben moeite hem te volgen.

‘Waar is mijn klompje, ik wil naar huis!’ schreeuwt Aartje: ‘en waar is mijn rugtas?’

‘Maar Koning Langstaart, u kunt zo maar niet weggaan. Morgen is de trouwdag! Onze koningin zal teleurgesteld zijn. Toe nou Sire, kom terug!’
Zij halen Aartje in en houden hem tegen.

HOOFDSTUK 5 DE KONING GAAT TROUWEN.

De muizen slepen Aartje Langstaartje terug naar de troon.

‘U mag niet eerder weggaan dan dat u getrouwd bent. Onze koningin wordt snel boos!’

Aartje begrijpt er niets van, waar is de echte koning? Zou hij verdronken zijn in de grote zee?

Hij verzint een smoes dat hij alleen maar even wilde wandelen.

‘Och wat spijtig,’ zeggen de muizen: ‘u wilde alleen even wandelen. Wij dachten dat u wegvluchtte.’

‘Ik wil alleen’ wandelen! Ik neem niemand mee!’ piept Aartje.

‘Dat mag niet!’ piepen de muizen: ‘misschien zien wij u hier niet meer terug!’

‘Goed,’ zegt Aartje: ‘dan mag één van jullie mee.’

De muizen kibbelen met elkaar want iedereen wil met de koning wandelen.

‘Ik kies zelf iemand uit,’ beveelt Aartje: ‘jij mag mee.’

Hij wijst naar de dikste muis.

Aartje heeft een stiekem plannetje.

Hij wil de muis flink moe maken, hij denkt dat dikke muizen geen energie hebben. Hij wil alleen de klomp zoeken. Aartje wil naar huis vluchten.

Arme Aartje moet heel wat lopen.

De dikke muis is nog lang niet moe.

Het ergste is dat de dikke muis van wandelen houdt.

Hij is gewend om grote stukken te lopen.

Aartje puft uit op een zandheuvel, hij geeft het op.

‘Dan trouw ik maar.’ denkt hij.
Opeens hoort hij jammerlijk gepiep.
Hij kijkt om naar de richting van de golven.
‘Hoorde jij dat ook? Ik hoor een muis in nood.’
De dikke muis kijkt ook naar de zee, hij ziet niets.
‘Waar is mijn klomp, we moeten die muis redden!
Help mij mijn klomp zoeken!’
Aartje tuurt over het strand.
‘Wij hebben hem weggesleept.
Uw klomp ligt daar, onder die grote hoop takken.’
De dikke muis wijst naar een berg takken.
‘Help mij mijn klomp eronderuit te halen.
We hebben haast, straks verdrinkt die muis.’
‘Ja Sire.’
Binnen enkele tellen slepen zij beiden de klomp
naar de zee.
‘Ik ga alleen,’ commandeert Aartje: ‘jij duwt mij het
water in, hup vlug een beetje!’
‘De dikke muis duwt de klomp de golven in en de
golven doen de rest.

Als Aartje vlakbij de hulpeloze muis is spoelt de
klomp vanzelf weer terug naar het strand.
‘Zo gaat het niet,’ zucht Aartje: ‘ik zal overboord
moeten springen.’
Weer doet Aartje een poging om bij de drenkeling te
komen.
Dit keer springt hij uit de klomp het zeewater in.
‘Help, help ik kan niet zwemmen!’ jammert de
muis.
‘Rustig maar ik kom naar u toe, dan zwemmen we
samen naar de klomp.’
Aartje zwemt zoals hij Euras heeft zien zwemmen.
Binnen een mum van tijd grijpt hij de vreemde muis
bij zijn pelsje.

Nu zwemt Aartje met hem naar de klomp.
De golven spoelen over zijn kop en duwen hem weg.
Eindelijk lukt het Aartje de klomp te pakken.
Hij duwt de muis in de klomp en klimt er dan zelf in.
‘Dank u wel,’ snift de muis: ‘zonder jou was ik verdronken. Zodra ik in het muizenpaleis ben zal ik je belonen.
‘Bent U dan de Koning?’ vraagt Aartje onthutst.
‘Ja dat ben ik, ik ga trouwen met het mooiste muisje op aarde.’
‘Hi, hi,’ lacht Aartje: ‘zij dachten dat ik de koning was. Ik had uw kroon al op en uw sjerp om. Ik heb zelfs op uw troon gezeten, ha, ha! Hoe komt u nu in vredesnaam in de zee terecht?’
‘Hoe kom jij op de troon?’ vraagt de koning.
‘Ik voer in deze klomp, ik was door dolfinen gered en hierheen gebracht. Ik ben heel eerlijk geweest. Ik heb iedereen gezegd dat ik geen koning ben, ze geloofden mij niet.’ proest Aartje uit.
‘Mijn boot is omgeslagen,’ glimlacht de koning: ‘ik kom van het andere eiland. Het vulkaaneiland achter je. Ik ben nog steeds erg blij dat jij mij gered hebt. Jij bent welkom op mijn bruiloftsfeest.’
‘Misschien ben ik onbeleefd meneer de Koning, ik wil het liefst naar huis terug.’
‘Waar woon je dan? Zal ik je laten brengen?’
‘Ik woon in Nederland, daar regent het vaak. Ik woon in een dierenwinkel bij Euras de hond en Miauw de poes.’
‘Nederland, daar heb ik wel eens van gehoord. Het is een plat land hier ver vandaan. Het ligt helemaal verscholen tussen de zeeën. Wij weten niet waar wij dat moeten zoeken.’
‘Ik ook niet.’ huilt Aartje.

Als de klomp aan land spoelt, trekt de dikke muis hem verder het zand op.
Met zijn drieën trippelen zij naar het muizenpaleis.
De echte koning wordt net zo verwend als Aartje Langstaartje.

Na zijn slaapje zucht de koning: 'ik ben al mijn cadeautjes voor mijn koningin verloren. Alles is in de zee verdwenen. Aartje, weet jij misschien iets leuks te bedenken?'

'Ik heb iets heel moois in mijn rugtas, wacht ik zal het even halen.'

Aartje staat op en komt even later terug met het kleine balletje.

'Misschien wilt u dit aan haar geven, het is een parel.'

'Wat een prachtige parel, ik denk dat zij daar erg blij mee zal zijn. Wil jij die parel liever niet zelf houden? Weet je het echt zeker?'

HOOFDSTUK 6 AARTJE WORDT WEER GERED.

Aartje tuurt naar zijn parel, hij zucht: 'eigenlijk wilde ik deze parel aan Karin geven. Ach, ik neem wel een mooie schelp voor haar mee.'

Hij geeft de parel aan de koning.

'Kom even mee naar onze schuur, daar ligt een heleboel voedsel. Stop wat in jouw tas en vul jouw klomp ermee dan heb je eten voor onderweg. Neem ook zoet water mee, zout water kun je niet drinken.

Aartje wordt van alle kanten geholpen.

Ondertussen regelt de koning met de sardientjes dat zij Aartje naar de dolfijnen brengen.

De dolfijnen moeten Aartje naar de zee brengen waar zij hem vonden.

Daar moeten de garnalen het muisje naar de kust brengen.

Van daar uit moet de muis zelf maar uitzoeken hoe hij thuiskomt.

De koning weet immers niet of Aartje in Nederland terechtkomt. Misschien spoelt het muisje in een ander land aan.

Aartje zwaait naar de koning als zijn klompje in zee wordt geduwd door het muizenfolk.

'Dag Koning! Leef lang en gelukkig met uw mooie Koningin!'

Dan duwen de sardientjes de klomp razendsnel door het water.

Zij duwen de klomp voort tot bij de dolfijnen.

De dolfijnen zijn verheugd als zij de muis weer zien.
Zij nemen het werk van de sardientjes over en
duwen de klomp tot midden in de zee.

Daar wachten de garnalen vol ongeduld op de gele
klomp.

‘Wij brengen u meteen naar het strand.’

Zij schreeuwen boven het geluid van de golven uit.

Na een poos ligt de klomp vlak voor de kust.

Nu roepen de garnalen hulp in van een rog.

De rog zwemt vlak onder het wateroppervlak en
houdt zo de klomp boven water.

‘Ik breng je bij die rots. Dan kun je zelf naar het
strand lopen.’

Aartje is blij met alle hulp, hij is ook blij dat hij de
zee niet meer in hoeft.

Maar eenmaal op land bemerkt het muisje dat hij in
een ander land is terechtgekomen.

In dat land groeien palmbomen, in Nederland
groeien die niet. Daar groeien eiken en wilgen.

Aartje is teleurgesteld, hij trippelt snel terug naar de
rots. Gelukkig ligt zijn klomp tussen een spleet in de
rots.

‘Rog, rog kun jij mij horen?’

Aartje krijgt geen gehoor.

Dan sleept hij de zware klomp uit het water.

Hij sleept hem naar een vlak stuk strand, daar
wacht hij totdat het vloed is.

Na een poos komt het zeewater dichterbij.

Het water tilt het klompje op.

Grote golven duwen het klompje verder het strand
op om het even later weer mee te nemen.

Uiteindelijk vaart het klompje weer op de zee.

Midden op zee vaart een groot schip.
De bemanning ontdekt de klomp in het water.
Zij denken dat in de klomp een voet zit.
Een voet van een mens, daarom zij gooien zij een
wit met rode strepen reddingsboei uit.

‘Grijp deze reddingsboei!’

Er gebeurt niets.

Aartje is te klein voor de grote reddingsboei.

Dan komt er opeens een bromgeluid vlakbij.

Het is een rubberen reddingsboot.

De klomp wordt uit het zeewater opgevist.

‘Jakkies een muis, die moeten we niet aan boort.’

Zij willen het muisje net overboord gooien als het
gilt: ‘nee, niet doen! Ik ben aartje Langstaartje.

Ik woon in Nederland! Gooi mij niet in de zee!’

Dat is een geluk voor het muisje.

Het is een geluk dat het muisje talen kan spreken
en verstaan.

De mannen kijken verbaasd naar de kleine muis en
de gele klomp met het vlaggetje.

Zij nemen de muis en de klomp mee naar het grote
schip en laten de muis aan de kapitein zien.

De kapitein is niet zo verbaasd, hij kent Aartje van de televisie. Hij heeft ooit naar een programma gekeken waar de muis een rad van avontuur had georganiseerd. Het muisje haalde met andere dieren geld op voor LampenKeesje. De kapitein is trots dat Aartje meevaart op zijn schip. Hij verwent de muis met allerlei lekkers.

‘Wij komen over zes weken in Nederland aan. Dan breng ik je thuis.’ belooft de kapitein. Aartje is blij dat hij gered is, hij is ook blij dat hij binnenkort thuis is.

Na ruim zes weken draagt de kapitein Aartje de dierenwinkel binnen.

Karin is erg opgelucht dat Aartje weer veilig thuis is. Euras en Miauw zijn ook dolgelukkig.

‘Ik ga nooit meer alleen op vakantie.’ zucht Aartje. Dan geeft hij zijn rugtas aan Karin. Zij kijkt erin en haalt er iets uit.

‘Ach Aartje, is dat voor mij?’ Aartje kijkt verbaasd. Karin haalt de parel uit de rugtas. De parel hangt aan een gouden kettinkje. Er hangt een briefje aan.

‘Voor Karin van Aartje.’

Aartje lacht als hij het kettinkje ziet.

‘Ha, ha de muizenkoning dacht zeker dat het voor een muizenmeisje was. Dit kettinkje past jou niet Karin.’

‘Is het dan niet voor mij?’ vraagt Karin.

‘Natuurlijk wel, maar toen ik de parel vond zat er geen ketting aanvast.’

‘Ik maak hem aan mijn jurk vast, dat staat mooi.’ Aartje is blij dat hij weer thuis is. Hij gaat nooit meer alleen op vakantie.

EINDE.